

O presidente Zelenskyi di ter un plan para a vitoria, pero o final da guerra segue a ser incerto

Description

O plan de paz de 10 puntos, formulado no primeiro ano da invasión, que prevía unha recuperación de todos os territorios de Ucraína, incluída a reparación de danos por parte do país agresor e a persecución penal dos culpables, resulta cada vez menos practicable. No prometedor Cumio de Paz para Ucraína de xuño de 2024 propoñíase que se considerasen 3 puntos do mesmo, o cal non contribuíu moito ao seu éxito. Evidentemente, agora a administración de V. Zelenskyi tivo que convencer aos seus socios que na actual situación Ucraína ten a capacidade de resistir eficazmente aos invasores e mesmo derrotalos.

Por suposto, neste momento, cando o desenvolvemento da política mundial maiormente depende do resultado das próximas eleccións presidenciais en EE.UU., o obxectivo principal era deixar ao Kremlin ver que en calquera circunstancia a axuda a Ucraína non cesará. Por tanto, é comprensible que cando, tras consultar cos principais doantes occidentais, V. Zelenskyi presentou o seu «plan de vitoria» ao parlamento ucraíno, ninguén vira un verdadeiro plan, é dicir, un que esbozase claramente metas, obxectivos, recursos, actores responsables etc., sen máis ben unha declaración de intencións ou unha lista de desexos, porque, mesmo en termos xerais, a aplicación do plan dependía da actuación dos socios occidentais.

O Plan de 5 puntos

O plan consta de cinco puntos, acompañado de tres anexos secretos, e exprime conseguir a paz e garantías de seguridade reais, o que é imposible sen unha vitoria na guerra contra Rusia. O primeiro punto do plan, o máis controversial é sobre a obtención dunha invitación inmediata e incondicional para que Ucraína entre na OTAN. É verdade que a adhesión si garantiría a súa seguridade, realmente, porque ata o de agora ningún país membro foi agredido por ninguén, pero tampouco se atopaba nun conflito bélico nin tiña restrinxida a súa soberanía nacional por mor da ocupación dunha parte do seu territorio.

Neste contexto en diferentes círculos, tanto en Ucraína como no exterior, considérase a chamada «opción alemá», referida a cando a República Federal de Alemaña adquiriu a membresía da OTAN, sen exercer soberanía sobre a totalidade do territorio, tal e como o estableceu a súa constitución. A súa capital, Berlín, formalmente atopábase baixo administración dos catro aliados vencedores na II Guerra Mundial, Gran Bretaña, EE.UU., Francia e a URSS, e a República Democrática Alemá oficialmente non era recoñecida polos aliados occidentais e seguía sendo

considerada a Zona de ocupación soviética.

A primeira vista, en Ucraína tamén se podería aplicar a opción alemá: primeiro incorporar a República Federal e alianza e ofrecerlle garantías de seguridade nos seus límites reais e máis tarde integrar o resto, o que sucedeu en Alemaña 35 anos máis tarde. Pero Ucraína non é un estado agresor derrotado e ocupado por potencias aliadas como, que logo diverxeron sobre como reconstruír o país vencido e crearon dous estados separados. Ucraína é vítima da guerra máis sanguenta en Europa desde a II Guerra mundial e necesita ser protexida na súa totalidade sen permitir que o agresor ocupe inxusta e ilegalmente unha parte importante do seu territorio.

A invitación inmediata que expón V. Zelenskyi non significa admisión e OTAN coa consecuente implicación directa desta no conflito bélico, por tanto, non adiantará o progreso de Ucraína cara á condición de membro con todos os dereitos, xa ten sobradas afirmacións desde os máis altos niveis de que a porta da alianza está sempre aberta, que ela merece ser o seu membro, que o seu lugar está asegurado, tamén se debe mencionar que para Ucraína cancelouse a obrigación dun plan de accións de achegamento, que a primeira visita que realizou M. Rutte como o novo secretario xeral da OTAN foi a Kíiv etc. Con todo, o presidente ucraíno insiste en que a invitación debe ser agora para dar un testemuño de decisión ao agresor Putin. Ademais, debe ser incondicional, o que fai pensar V. Zelenskyi non se atreve comprometerse a dar agora mesmo á corrupción e outros fenómenos que son obstáculos para a admisión e OTAN.

O segundo punto refírese á defensa, o que se formula vagamente como «fortalecemento irreversible da defensa ucraína contra o agresor». Prevén a continuación das operacións das Forzas de Defensa ucraínas en determinadas zonas da Federación Rusa, así como o fortalecemento das posicións ucraínas e a destrución do potencial ofensivo de Rusia no territorio ocupado. Tamén se basea na acción dos socios, a que se formula máis concretamente: dotación de brigadas de reserva para as Forzas Armadas, reforzo da defensa aérea, derriba conxunta cos socios de drones e mísiles rusos, investimento na produción ucraína de defensa, levantamento das restricións ao uso de armas de longo alcance, subministración de capacidades adecuadas de longo alcance e datos de satélite e intelixencia en tempo real.

O terceiro punto supón unha tarefa que deben realizar os socios, xa que se lles pide que despreguen no territorio de Ucraína un «paquete global de disuasión estratéxica non nuclear» «suficiente para protexerse de calquera ameaza militar de Rusia». Suxírense moitas dúbidas e preguntas, quizais o anexo secreto aclare todo.

A protección conxunta e o desenvolvemento do potencial económico estratéxico de Ucraína é o contido do cuarto punto, xa que os «xacementos de recursos críticos» e a «produción de enerxía e alimentos» son a obxectivos clave de Rusia na guerra. Segundo V. Zelenskyi, Ucraína posúe «recursos naturais e metais críticos por valor de billións de dólares», entre eles uranio, titanio, litio, grafito. Para estas tarefas tamén é decisiva a participación dos socios en investimentos e a explotación dos devanditos recursos.

No quinto punto, que é sobre a seguridade, V. Zelenskyi propón substituír continxentes das forzas armadas de EE.UU. en Europa por unidades ucraínas, que adquiriron experiencia real da guerra moderna, do uso de armas occidentais e da interacción coas tropas da OTAN. Soa razoable, ao ter en conta o desexo da administración norteamericana de reducir os seus gastos relacionados coa OTAN, e podería verse como unha contraprestación de Ucraína á axuda dos socios europeos e a OTAN, pero podería tomarse en consideración só terminada a guerra coa vitoria de Ucraína. A este respecto no plan non se atopan ideas claras nin sobre como conseguila nin sobre canto durará a frágil situación actual na fronte, onde os rusos seguen avanzando, aínda que con grandes dificultades e perdas.

O presidente Putin tampouco ve achegarse a súa vitoria, con todo, ao escalar a súa presión terrorista, rexistra pequenos avances, destruindo o dereito internacional e o sistema de seguridade mundial. O feito de solicitar para a súa guerra proxectos, mísiles balísticos e ata soldados a Corea do Norte, podería ser un testemuño de debilidade por falta de recursos propios (ou un sinal da crecente desesperación de Rusia, segundo o secretario xeral da OTAN, M. Rutte), con todo, a conclusión, en aberto e no medio dunha guerra, dun acordo sobre axuda mutua coa RPDC, fai a Putin sentirse forte fronte ao mundo civilizado, que se ve impotente de deter este desenvolvemento que permite o uso de guerra para conseguir obxectivos imperialistas. É sabido que o que se tolera cedo termina de converterse en algo normal.

O Cumio dos BRICS 2024

A celebraciÃ³n do cumio dos BRICS en KazÃ¡n, Rusia, foi unha labazada a todos aos que aÃnda cren que no mundo pÃ³dense impoÃ±er os principios de paz, democracia e xustiza. Non sÃ³ porque tivo lugar nun paÃs agresor (lamentablemente, a sÃ³a poboaciÃ³n non sÃ³ tolera esta condiciÃ³n, senÃ³ apoia maiormente a invasiÃ³n imperialista polo Kremlin), tamÃ©n porque se celebrou en KazÃ¡n, a capital dunha naciÃ³n importante cuxos anhelos pola soberanÃa son fortemente reprimidos polo centralismo ruso. Neste infausto contexto resulta moi preocupante que tantos lÃderes de paÃses importantes para o mundo non teÃ±an retencias para falar sobre a creaciÃ³n dunha orde mundial mÃ¡is xusto e equitativo, sendo a sÃ³a reuniÃ³n presidida por unha personalidade contra quen hai unha orde de busca e captura da Corte Penal Internacional. A verdade Ã© que non houbo condena unÃ¡nime Ãª invasiÃ³n rusa de UcraÃna, soamente expresouse con palabras xerais a preocupaciÃ³n polo conflito e chamaron a unha soluciÃ³n pacÃfica. E Ã© xustamente o illamento internacional do agresor ruso, que poderÃa ser a Ãºnica base dunha soluciÃ³n non bÃ©lica, o que fracasou definitivamente en KazÃ¡n.

Sen tratar de influÃr en Rusia dentro do bloque no sentido de desistir do uso da guerra en relaciÃ³ns Internacionais, os paÃses de BRICS adheriron novos membros como IrÃ¡n, Arabia Saudita e os Emiratos Ãrabes Unidos, o que amplÃa internacionalmente a tolerancia da agresÃ³n rusa. No cumio, Rusia non logrou algÃºns dos seus obxectivos importantes, tales como a suplantaciÃ³n do sistema SWIFT, do que foi desconectada, por un sistema ruso, a consecuciÃ³n dun rol lÃder no bloque fronte aos xigantes que son China e India, pero si conseguiu que os paÃses membros, que no seu conxunto teÃ±en a maior parte do PIB mundial, rexeiten a idea de illar ao agresor.

Altamente inconveniente, para dicilo suavemente, foi a participaciÃ³n no cumio do Secretario xeral da ONU, Antonio Guterres. Por suposto, non podÃa ignorar unha reuniÃ³n internacional tan importante e aproveitala para insistir na importancia de conseguir a paz. AsÃ³ fixo, declarando concisamente que se necesitaba a paz en UcraÃna en liÃa coa Carta do dereito internacional e as resoluciÃ³ns da Asemblea Xeral da ONU, logo na reuniÃ³n a portas pechadas con V. Putin reiterou que a invasiÃ³n rusa violaba a Carta das NaciÃ³ns Unidas. Probablemente tratou de convencer ao lÃder ruso co dÃ©bil argumento de que debemos vivir como unha gran familia, ao que o presidente ruso contestou: â??AsÃ³ como vivimosâ?•, agregando que mesmo nas familias ben avenidas suceden â??separaciÃ³ns, escÃndalos e divisiÃ³n de bensâ?• e â??Ã¡s veces, as cousas acaban mesmo en pelexaâ?•. Queda mÃ¡is que claro que Putin espera que con tanta tolerancia ao final acÃ©ptese que estÃª a tratar un asunto interno, unha pelexa, nin falar dunha guerra, Ã© unha operaciÃ³n militar especial dentro do seu dominio.

Ã? comprensible a dura crÃtica que a parte ucraÃna lanzou ao Secretario Xeral A. Guterres, quen se abstivo de participar no Cumio da Paz convocada por UcraÃna (aÃnda que si mandou ao seu suplente) e aceptou participar en persoa nun evento convocado polo agresor que mesmo lanzou foguetes contra KÃiv cando alÃ estaba, pero parece pouco conveniente a cancelaciÃ³n da sÃ³a visita a KÃiv, probablemente podÃase expoÃ±er o punto de vista de UcraÃna e tratar de mellorar a eficiencia da ONU.

A Ãºltima posibilidade de vÃa pacÃfica para deter a agresÃ³n rusa contra UcraÃna desapareceu cando Putin iniciou cÃnicamente a invasiÃ³n de UcraÃna. Retirarase sÃ³ se recibe un golpe contundente no campo de batalla. E dado que V. Zelenskyi cos seus xenerais e asesores estÃªn convencidos que isto depende dun maior involucramento dos socios occidentais (sen que el compromÃ©tase a tomar medidas para mellorar a xestiÃ³n e o mando), todo depende nestes momentos das elecciÃ³ns presidenciais en EE.UU. Despois delas poderÃªn tomarse decisiÃ³ns cruciais. A favor da vitoria de UcraÃna ou non. O plan de V. Zelenskyi non terÃª un papel decisivo niso.

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Europa

ETIQUETAS

BRICS Rusia Guerras UcraÃna

INVESTIGACION

RelaciÃ³ns Internacionais

Date Created

Novembro 6, 2024

Meta Fields

Autoria : 12106